

The Visitor

"Tamam, çekilebilirsin..."

Kraliçe Morgana'nın izniyle nedime kızlar başlarını eğerek majestelerine iyi geceler dilediler ve hızlı adımlarla çıkıp odanın kapısını yavaşça örttüler. Morgana, işlemeli kaftanlarından ve kıymetli taşlardan kurtulmuş, hafif bir gecelikle aynadan gördüğü soluk yüzüne bakıyorken derin bir nefes aldı, ama göğsündeki ağırlığın hala orada olduğunu fark edince aynadaki yansımından nefret edercesine bakışlarını kaçırarak yerinden kalktı ve yatağına ilerledi. Onun için özenle katlanarak açılmış örtülerin altına girmeden önce baş ucundaki mumu üfleyerek söndürdü ve fitilin kokusu odaya yayılırken kapısı aralandı.

"Çekilebilirsin dedim, bir şeye ihtiyacım--"

Morgana açık kapıya bakıp koridordaki meşalelerin ışığında nedime kızlardan birini değil de Merlin'in kirli yüzünü ve boynundaki lekeli kırmızı fuların çizgilerini gördüğünde geriledi.

"Merlin?"

Merlin cevap vermeden odaya girip kapıyı kapatırken Morgana tek bir nefeste sönmüş mumun fitilini tekrar tutuşturdu ve şamdanı eline alarak Merlin'e döndü.

"Şatoya nasıl girdin Merlin? Muhafızları nasıl atlattın?"

Merlin kimbilir kaç aydır yıkanmamış gibi duruyor, yüzünde mutlak bir öfke ifadesi asılı kalmış, kirli parmaklarıyla fularını söküp çıkarırken Morgana'ya doğru bir adım attı. Merlin'in hareketiyle şamdandaki mumun alevi bir an için uzayarak büyürken Morgana dişlerini sıkarak çenesini kaldırdı.

"Daha fazla yaklaşma..."

Mumun alevi tehditkar bir şekilde titreyerek daha da uzarken Merlin'in sert ifadesinde acılı bir gülümseme belirdi.

"Flamma extinctum..."

Mum aniden söndüğünde Morgana'nın nefesi kesildi ve aynı anda kendisi mumu tekrar yaktığında Merlin'i hemen karşısında buldu.

"Percutio..."

Morgana irkilerek yanağında açılan kesiğe elini kapatırken Merlin uzanıp onun bileğini tuttu ve elini çekip Kraliçe'nin dehşet dolu gözlerine baktı. "Söyleyecek bir şeyin yok mu?"

"Arthur nerede?"

Merlin'in ifadesi yine acıyla kasılırken Morgana titrek bir nefes alarak başını iki yana salladı. Merlin onun elindeki şamdanı kolaylıkla alıp başucunda boş bir yere bırakırken Morgana karşısındaki adamın başının arkasında bir yere bakıyor, gözlerinden bir damla yaş aktığında yeşil bakışlarını Merlin'e çevirdi.

"Bunu söylemek için mi geldin?"

Merlin cevap olarak elindeki kirli fuları avcunda buruşturdu ve Morgana'nın kan sızan yarasını hafifçe silerek başını iki yana salladı. Morgana'nın göğsü derin ve hızlı nefeslerle inip kalkıyorken birazdan Merlin'in nasırlaşmış elleri onun boynunu kavrayıp saçlarını ensesinden tutarak başını geri çektiğinde Morgana yutkunarak ona baktı.

"Yapacak hiçbir şeyim kalmadı, çok geç Merlin. Beni öldürürsen sen de ölürsün. Öyle mi olsun istiyorsun? Geride kalanlar ne olacak? Lancelot, Gwen, Gwaine... Onlara kim bakacak? Sen ölürsen--"

Merlin o anda eğilerek Morgana'nın dudaklarını kendi dudaklarıyla kapatırken Kraliçe can acısıyla gözlerini yumdu. Merlin'in eli Morgana'nın saçlarında yumruk olmuş, diğer elinin baş parmağı onun bileğinde incecik yaralar açıyorken Morgana sonunda acıyla inlediğinde Merlin geri çekilerek onu yatağın yanındaki daracık duvara bastırdı.

"Ben ölürsem ne olacak Morgana?" diye sordu Merlin. Sesinde eski zamanların muzipliği ya da düşünceli nezaketi kalmamış, çatlak ve kuru bir boğazdan çıkan yorgun hecelerle sordu:

"Üzülecek misin? Kalbin o zaman mı yumuşayacak? Benim atan kalbim mi senin elini bağlayan? Yüreğini karartan?"

Morgana yaşlı gözlerle kanayan bileğine bakarken Merlin'in ne kan ne de acı umrunda değil, dişlerinin arasından çıkan bir fısıltıyla ona karşı koymayan kadını bir kez daha acıyla inletti. Morgana gözlerini kapatıp yaşların akmasına izin verirken Merlin onun saçlarını bırakmış, kalçasından kavrayıp geceliği sertçe bacaklarından yukarı çekti.

"Merlin, lütfen..."

"Ne için lütfen Morgana? Merlin lütfen yapma mı yoksa Merlin lütfen durma mı?"

Morgana cevap vermek yerine başını geri bırakarak duvara yasladığında bu Merlin için yeterince açıklayıcı olmuş, öfkeli büyücü, Camelot'un sonunu getiren Kraliçe'yi kendine bastırarak bacağını dizinin altından tutarak kaldırdı ve yatağa basmasını söyledi. Morgana söyleneni aynen yapıp elini Merlin'e uzatırken mavi gözlü adam başını geri çekerek onu yine bileğinden yakaladı. "Hayır."

Morgana elini geri çekerek yatağın başına tutunurken Merlin'in parmak uçları onun ayak bileğinden kalçasına doğru yavaşça yükselmeye başladı. Büyücünün parmağının takip ettiği çizgi incecik bir kesikle kendini belli ediyorken Merlin sonunda Morgana'nın kasıklarına ulaştığında parmağını kaldırdı onu izleyen yeşil gözlere baktı.

"Hiçbir şey söylemeden razı mı olacaksın?"

"Öldürecek misin? Bu sefer yapacak mısın?"

Merlin acıyla kaşlarını çatarken gökmavi gözleri dolmuş, elini Morgana'nın eteğinin altından çekip Camelot'a yıllar önce gelen o delikanlının narinliğiyle Kraliçe'nin yanağına dokundu. Morgana kasılarak nefesini tutarken Merlin'in eli hiçbir iz bırakmadan tekrar siyah saçlara girdiğinde gözlerini kapattı.

Merlin bileğini sıktığı eli alıp kendi pantolonundan içeri sokarak açık ağızından nefesini bırakırken Morgana gözlerini açarak ona baktı ve sadece dudakları oynarak ona bir şey söylemeye çalıştı. Yorgun büyücü onun ne dediğini anlamamış, umrunda da değil, onu sıkan parmakların arasında gözleri kararak sertleşirken başını eğip alnını Morgana'nın omzuna yasladı. Serbest bıraktığı ellerden birisi saçlarını tuttuğunda Merlin hızlı nefeslerle başını çevirip Morgana'nın boynunu öptü ve pantolonunu kasıklarından indirip az önce kanla lekelediği bacağı tutarak Kraliçe'nin sıcaklığını kendine çekti.

İkisi bir nefes daha alamadan birleşirken Morgana ağlamaklı bir sesle Merlin'in omuzlarına tutundu. Merlin kendini ittikçe Morgana haz ve acı arasında kalan bir ses çıkarıyor, ikisi de yaptıkları şeyin bir ceza mı yoksa özür mü olduğunu anlayamıyordu.

Merlin sonunda nefesi tükenerek Morgana'nın bacakları arasında gevşediğinde kulaklarının uğuldaması dışında hiçbir şey duymuyor, kapalı gözlerini açmaya gücünün yetmeyeceğini düşünüyordu.

"Git," dedi Morgana ve onu omuzlarından iterek kendinden kopardı, eteklerinin kanlanmasına aldırmadan bacağına indirdi ve titreyen elleriyle Merlin'i bir kez daha itti. "Git Merlin. Bir daha dönme. Git."

Merlin ona bakmadan üzerini toparlayıp sendeleyerek birkaç adım attı ve sonunda kapıya tutunup zorlukla açarak kendini dışarı attığında geride kalan Morgana dizleri boşalarak yere çöktü.

Derin birkaç nefes ve yanağındaki kesiğin üzerinden sızlayarak akan yaşlardan sonra Kraliçe ayaklarının ucunda duran kırmızı fulara uzandı. Lekeli bez parçasını yaralı bileğine sardı ve iyice sıkıp bir an daha acıyla bütün vücudu diken diken olduktan sonra kumaşın ucunu bırakıp kendi kendine usul bir şifa tılsımı mırıldanarak Merlin'in bütün izlerini bir kez daha üzerinden sildi...